Lietas arhīva Nr. C-2742-20/9
ECLI:LV:VRT:2020:1217.C71274220.3.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Cēsīs 2020. gada 17. decembrī

Vidzemes rajona tiesas tiesnese L. Karlsone,
rakstveida procesā izskatīja civillietu - sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/pers. A/" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

**Aprakstošā daļa**

2020. gada 4. augustā Vidzemes rajona tiesā saņemta SIA "/pers. A/" (turpmāk – prasītāja) prasības pieteikums pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētājs) par parāda 6884,71 EUR piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2018. gada 3. maijā starp prasītāju un SIA "/pers. C/" noslēgts līgums Nr. /numurs/Nr.0/numurs/ (turpmāk - Kartes līgums) par NESTE kartes izsniegšanu, kas SIA "/pers. C/" bija bezskaidrās naudas maksāšanas līdzeklis degvielas, pakalpojumu un preču apmaksai visās NESTE degvielas uzpildes stacijās, sadarbības partneru tirdzniecības un pakalpojumu sniegšanas vietās. Kartes lietotājam tika piešķirts kredīts norēķinu veikšanai 7000 EUR apmērā.

2018. gada 3. maijā starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts arī galvojuma līgums Nr. /numurs/ (turpmāk - galvojuma līgums), kurš kalpo kā atbildētāja garantija un nodrošinājums saistībām, kas izriet no Kartes līguma starp prasītāju un SIA "/pers. C/".

SIA "/pers. C/" nav pildījusi Kartes līguma nosacījumus un nav apmaksājusi pilnā apmērā rēķinus par izmantotajiem kredīta resursiem. Pamatojoties uz prasītāja rēķiniem Nr./numurs/ un Nr. /numurs/, SIA "/pers. C/" atlikušais pamatparāds par saņemto preci (degvielu) sastādīja 6164,92 EUR apmērā ar apmaksas termiņu līdz 2019. gada 30. augustam.

Saskaņā ar Galvojuma līguma 2.1. punkta nosacījumiem atbildētājs bez nosacījumiem un neatsaucami uzņemas nedalīti kā pats parādnieks atbildēt prasītājai par parādu, kas varētu rasties no Kartes līguma, kā arī atbildētājs atteicies no galvinieka privilēģijas - prasījuma, lai kreditors vispirms griežas pie galvenā parādnieka. Saskaņā ar galvojuma līguma 2.1.3. punktu atbildētājs atteicās no tiesības prasīt, lai kreditors ar savu prasību vispirms griežas pie parādnieka, tādējādi atbildētāja galvojums uzskatāms par ekspromisorisko galvojumu.

Tā kā atbildētājs nesedza prasītājam zaudējumus labprātīgi, prasītājs, pamatojoties uz Kartes līguma 14. punkta nosacījumiem, ir pilnvarojis SIA "/pers. D/Latvija" iekasēt no atbildētāja iepriekšminēto parādu, līdz ar ko prasītājam ir radušies papildus izdevumi (papildus zaudējumi) fiksētās maksas 103,30 EUR apmērā, par parāda atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā (nepieciešamo dokumentu izprasīšana un to apkopošana, prasības pieteikuma sagatavošana, nosūtīšana), kas ir apstiprināts ar 2010. gada 26. maija sadarbības līgumu Nr./numurs/ un Pielikumu Nr. /numurs/, kā arī attiecīgo SIA "/pers. D/Latvija" faktūrrēķinu un prasītāja maksājuma uzdevumu.

Prasītāja ir pilnvarojusi SIA "/pers. D/Latvija" veikt visas nepieciešamās darbības pirmstiesas, tiesas prasījuma un līgumsoda iekasēšanā, līdz ar ko prasītājam ir radušies augstāk minētie papildus izdevumi 103,30 EUR apmērā.

SIA "/pers. D/Latvija" 2020. gada 11. martā nosūtīja atbildētājam pretenziju par parādsaistību atmaksu ar lūgumu veikt samaksu, t.sk., arī brīdinot atbildētāju, ka pretējā gadījumā pret atbildētāju tiks celta prasība par parāda summas un parāda atgūšanas izdevumu piedziņu. Prasītājai, pamatojoties uz Kartes līguma 6. punkta nosacījumiem ir tiesības prasīt, bet atbildētājam, savukārt, ir pienākums maksāt līgumsodu par savlaicīgi neatmaksātajiem kredīta līdzekļiem, izmantojot NESTE norēķinu karti, kas ir 24 % gadā vai 0,06575% dienā no savlaicīgi nesamaksātās summas par laika periodu kopš 30.08.2019. (pēdējā rēķinā norādītais apmaksas termiņš) līdz 29.07.2020. par 333 kavētām dienām pēc sekojošas formulas: parāda summa 6164,92 EUR x kavēto dienu skaits 333 dienas x 0,06575% = 1349,79 EUR. Tomēr, vadoties no taisnīguma un samērīguma principiem, un pamatojoties uz Civillikuma 1716.pantu, prasītājs samazina līgumsodu līdz 616,49 EUR, kas atbilst 10% no pamatparāda summas (6164,92 EUR x 10%).

Lūgts piedzīt no atbildētāja galveno parādu 6268,22 EUR (t.sk. pamatparāda summa EUR 6164,92 un papildus zaudējumi fiksētās maksas 103,30 EUR apmērā par pamatparāda atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā, un līgumsodu 616,49 EUR apmērā, kopā 6884,71 EUR.

Lūgts noteikt tiesības prasītājai par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus - 6% gadā no galvenā parāda.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1402., 1425., 1587., 1692., 1698. pantu, 1702. panta otro daļu, 1716., 1717. pantu, 1720. panta otro daļu, 1779. pantu, Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, 93., 128. pantu.

2020. gada 16. novembrī Vidzemes rajona tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, kurā norādīts, ka iesniegtā prasība ir pretrunīga, neskaidra un nepierādīta. Tādēļ prasība netiek atzīta pilnībā.

Norādīts, ka prasības pieteikuma sestajā rindkopā prasītāja norāda: "Tā kā atbildētājs nesedza prasītajam zaudējumus labprātīgi...". No minētā var izdarīt secinājumu, ka visu prasības summu prasītājs vērtē kā zaudējumus.

Tai pat laikā prasības otrās lapas otrajā rindkopā tiek norādīts, ka tiek lūgts piedzīt pamatparādu, līgumsodu un zaudējumus fiksētās maksas 103,30 EUR apmērā par pamatparāda atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā.

Prasības priekšmetā un prasības summā ir iekļauta gan summa, kas reizē tiek saukta par zaudējumiem, gan summa, kas tiek saukta kā pamatparāds 6268,22 EUR apmērā.

Vidzemes rajona tiesa 2020.gada 15.septembra lēmumā par tiesas sēdes noteikšanu rakstveida procesā ir norādījusi, ka tā skatīs lietu, kuras prasības pamats ir zaudējumu piedziņa.

Atbildētājs norādījis, ka līdz ar to ir neskaidrs, vai pret prasību ir jāaizstāvas kā par prasību par zaudējumu piedziņu, vai kā par prasību par parāda un līgumsoda piedziņu, vai prasību, kurā ir ietverti divi dažādi prasības pamati - zaudējumu piedziņa un parāda, un līgumsoda piedziņa.

Atbildētāja ieskatā prasītājai būtu jāprecizē prasība un skaidri jānosaka prasības pamats katrai no summām, kas ir iekļauta prasības summā.

Atbildētājs norādījis, ka ar savām darbībām nav nodarījis zaudējumus prasītājai.

Judikatūrā ir nostiprināta atziņa, ka prasības par zaudējumu piedziņu priekšnosacījums ir zaudējumi, prettiesiska rīcība, cēloņsakarība starp zaudējumiem un prettiesisko rīcību un personas vaina. Tikai pierādot visus šos priekšnosacījumus ir apmierināma prasība par zaudējumu piedziņu.

Atbildētāja ieskatā zaudējumu esamība nav pierādīta. Prasības summas pamatā nav matiski novērtējams pamatums.

Apstākli, ka galvenais parādnieks nav veicis parādu samaksu nevar atzīt, kā zaudējumu no galvojuma izrietošajās tiesiskajās attiecībās, kas pastāv prasītāja un atbildētāja starpā.

Degvielas pirkuma līgumu slēdza galvenais parādnieks nevis galvotājs. Tādēļ nav konstatējama cēloņsakarība starp zaudējumiem un atbildētāja rīcību.

Vadoties no Civillikuma 1692. panta, galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņa parāda. Minētā dēļ prasība par galvojuma izpildi prasītājs nepamatoti norāda un nepamatoti lūdz tiesai piedzīt zaudējumus.

Prasības pamata aplamību arī pierāda fakts, ka prasības par zaudējumu piedziņas apmierināšanas gadījumā tiktu liegta Civillikuma paredzētā galvotāja tiesība regresa kārtībā no parādnieka atprasīt to, kas viņa vietā dots saistības izpildījumam.

Prasība daļā par zaudējumu piedziņu 103,30 EUR apmērā, kas ir nosaukti, kā papildus izdevumi fiksētas maksas apmērā par parāda atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44 .pantu civilprocesā ir atlīdzināmi tikai ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai. Tā ir likumdevēja politiska izšķiršanās. Šos izdevumus ir radījis pats prasītājs un viņa pārstāvis vienošanās ceļā, un to apmērs nekādā veidā nav saistīts ar atbildētāju. Tādēļ arī šai daļā prasība ir pilnībā noraidāma.

2020. gada 10. jūnijā stājies spēkā ,,Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likums, kura mērķis ir sabiedrības drošības interesēs nodrošināt nepārrauktu un efektīvu valsts institūciju darbību saistībā ar Covid-19 izplatību valstī izsludinātās ārkārtējās situācijas laikā. Atbilstoši minētā likuma 10. pantam nozīmētās mutvārdu tiesas sēdes civillietās tiesa izskata rakstveida procesā, ja ir iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu un tiesa nav atzinusi par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka nav nepieciešams lietu iztiesāt mutvārdu procesā un lieta izskatāma rakstveida procesā, nerīkojot tiesas sēdi, ja ir iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu.

Par lietas izskatīšanu rakstveida procesā pusēm paziņots.

Tiesa secina, ka pušu prasība pieteikumā norādītie paskaidrojumi un lietā esošie materiāli ir pietiekami strīda izšķiršanai.

**Motīvu daļa**

Izvērtējot lietas materiālus un pušu sniegtos paskaidrojumus, tiesa atzina, ka prasība apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Ievērojot Civilprocesa likuma 96. panta piekto daļu, pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja galveno parādu 6164,92 EUR, izdevumus, kas saistīti pamatparāda atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā 103,30 EUR un līgumsodu 616,49 EUR.

Atbildētājs savos paskaidrojumos faktiski nav apstrīdējis pamatsummas parādu un līgumsodu, bet norādījis uz to, ka prasītāja vienā prasījumā ietvērusi savstarpēji izslēdzošus prasījumus. Atsaucies uz Augstākās tiesas 2020. gada 27. februāra spriedumu lietā Nr. /numurs/, norādot uz to, kas prasījums par parādu un zaudējumu piedziņu ir savstarpēji izslēdzošs prasījums. Kā arī atsaucies uz tiesas 2020. gada 4. augustā un 15. septembra lēmumiem par lietas ierosināšanu un tiesas sēdes nozīmēšanu rakstveida procesā, kurā tiesnese norādījusi, ka prasība ir par zaudējumu piedziņu.

Iepazīstoties ar civillietas materiāliem tiesa secina, ka tiesnese lēmumos par lietas ierosināšanu un tiesas sēdes nozīmēšanas rakstveida procesā ir kļūdaini norādījusi prasības priekšmetu – zaudējumu piedziņa. Jo no pašas prasības (lietas 4., 5. lapa) un lietas materiālos esošajiem pierādījumiem – Naftas produktu pārdošanas līguma piegādēm ar autotransportu (lietas 8. – 10. lapa), rēķiniem (lietas 12., 13. lapa), Galvojuma līgumu un atbildētājam nosūtīto pretenziju (lietas 15. – 17. lapa) secināms, ka prasība celta par starp prasītāju, SIA "/pers. C/" un atbildētāju – galvotāju, par pakalpojumu sniegšanu. Prasība pamatota uz starp pusēm noslēgto naftas produktu pārdošanas līgumu un Galvojuma līgumu, uz kura pamata radušās saistības, kuras netiek pildītas. Līdz ar to prasītājas prasība ir parāda piedziņu no atbildētāja, kaut arī prasītāja savā prasībā lūgusi piedzīt no atbildētāja arī zaudējumus, kas radušies pamatparāda atgūšanas administrēšanas tiesvedības procesā. Tiesa uzskata, ka minētais prasījums nav izslēdzošs prasījums, bet gan cieši saistīts ar parāda piedziņas prasījumu, jo tas radies tikai tā iemesla pēc, ka SIA "/pers. C/" un atbildētājs nav pildījuši savas saistības pret prasītāju, un prasītāja mēģinājusi veikt darbības, lai varētu parādu atgūt ārpustiesas procesā. Ņemot vērā iepriekš minēto tiesa atzīst, ka atbildētājs nepamatoti atsaucies uz Augstākās tiesas Senāta 2020. gada 27. februāra spriedumu lietā Nr. SKC-181/2020, jo minētajā spriedumā Senāts ir vērtējis citus apstākļus, tas ir, saistībā ar darba strīdu, kurā tika apvienoti vairāki prasījumi, kuri bija savstarpēji izslēdzoši. Spriedumā uz kuru atsaucies atbildētājs norādīts, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 128. panta otrās daļas 3., 5. un 7. punkta noteikumiem, iztulkojot tos kopsakarā ar šā likuma 134. panta pirmo daļu, kurā ,, [..] likumdevējs *exspresis verbis* paredzējis, ka vienā prasības pieteikumā var apvienot vairākus savstarpēji saistītus prasījumus [..]. Par izšķirošo kritēriju vairāku prasījumu ietveršanai prasības pieteikumā likums atzīst to savstarpējo saistību. Ar saistītiem prasījumiem jāsaprot tādi prasījumi, kuru atsevišķa izlemšana nebūtu iespējama vai lietderīga, kuri var novest pie savstarpēji pretrunīgiem spriedumiem vai kuru izlemšana vienas tiesvedības ietvaros, raugoties no procesa efektivitātes viedokļa, var ietekmēt lietas ātrāku izskatīšanu [..]" (*sk. Satversmes tiesas 2012.gada 1.novembra sprieduma lietā Nr. 2012-06-01 secinājumu daļas 8.punktu*). Prasības pieteikumā norādītais pamats ļauj tiesai identificēt tās apstrīdētās vai aizskartās tiesības vai ar likumu aizsargātās intereses, kuru aizsardzības labad persona vērsusies tiesā un kuru tiesiskais novērtējums tiesai ir jāsniedz. Prasības pamatu nepieciešams noformulēt precīzi, lai to varētu skaidri atšķirt no ikvienas citas prasības, kas jau izspriesta vai vēl pastāv, vai nākotnē iespējama starp tām pašām pusēm, bet uz cita pamata (*sk. V. Bukovskis. Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933, 303.lpp.*).

Līdz ar to secināms, ka Civilprocesa likums ļauj iesniegt tiesā tādu prasības pieteikumu, kurā iekļautie prasījumi ir savstarpēji saistīti un nav izslēdzoši.

Atbildētājs iebildis par 103,30 EUR piedziņu, kas prasībā norādīti, kā papildus zaudējumi fiksētas maksas apmērā, par parāda atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā, norādot uz Civilprocesa likuma 44. pantu.

Tiesa atzīst par apmatotiem atbildētāja iebildumus, jo no lietas materiāliem redzams, ka starp prasītāju uz SIA "/pers. D/Latvija" noslēgts sadarbības līgums, kura Pielikuma 3. 1.1. punktā nolīgts, ka SIA "/pers. D/Latvija" apņemas sagatavot pieteikumu par parāda piedziņu no parādnieka un iesniegšanu saistību piespiedu izpildīšanai brīdinājuma kārtībā vai vispārējās piekritības tiesā, tai skaitā dokumentu sagatavošanu, un pieprasīšanu. No minētā līguma un lietas materiālos esošā pilnvarojuma secināms, ka prasītāja ar SIA "/pers. D/Latvija" noslēgusi līgumu par juridisku pakalpojumu sniegšanu, kas nav attiecināms uz zaudējumiem, kas norādīti Civillikuma 1770. pantā, bet gan uz procesuālajiem izdevumiem, kas saistīti ar lietas vešanu tiesā. Civilprocesa likuma 33. panta trešā daļa noteic, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir izdevumi par advokāta palīdzību. Prasītāja tiesā nav iesniegusi pierādījumus par izdevumiem, kas saistīti ar advokāta palīdzības sniegšanu, līdz ar to noraidāms lūgums par 103,30 EUR piedziņu no atbildētāja.

Ņemot vērā to, ka tiesa ir konstatējusi, ka prasības priekšmets ir parāda piedziņa, tad parāds 6164,92 EUR apmērā piedzenams no atbildētāja, kā saistību galvotāja.

Civillikuma tiesību normas, kas regulē galvojuma institūtu (1692.-1715. pants), paredz divu veidu galvojumus – pirmais, neekspromisoriskais

galvojums (kad kreditoram ar prasību vispirms ir jāvēršas pie galvenā parādnieka un tikai pēc tam pie galvinieka), otrais, ekspromisoriskais galvojums (kad galvinieks uzņēmies saistību kā pats parādnieks, šajā gadījumā galvinieks atsakās no Civillikuma 1702.panta pirmajā daļā paredzētajām tiesībām prasīt, lai kreditors pa priekšu vēršas ar prasību pie galvenā parādnieka).

Ievērojot ekspromisoriskā galvojuma būtību, kreditoram nav pienākums vērst savu prasību pret galveno parādnieku un viņš, iestājoties saistību izpildes nokavējumam, ir tiesīgs uzreiz vērsties pie galvinieka, nemaz nevēršoties pret galveno parādnieku. Līdz ar to loģiski izriet secinājums, ka apstāklis, vai un kādā veidā kreditors ir vērsies pie galvenā parādnieka, neietekmē kreditora tiesības saņemt neizpildītās galvenās saistības izpildījumu no galvinieka.

Papildus minētajam jāuzsver arī galvojuma mērķis – kā saistību izpildes nodrošinājums galvojums dod tiesības kreditoram gūt apmierinājumu no galvinieka, ja kādu iemeslu dēļ galvenais parādnieks nespēj izpildīt savas saistības.

Kā redzams no lietā iesniegtā Galvojuma līguma (lietas 14.,15. lapa) 2.1.3. punkta, tad atbildētājs piekritis nosacījumiem, ka par parāda samaksu neprasīt kreditoram vispirms celts prasību pret parādnieku. Atbildētājs ir atteicies no galvinieka privilēģijas – prasījuma, lai kreditors vispirms griežas pie galvenā parādnieka.

Bez tam no lietā esošās Lursoft izdrukas par uzņēmumu, tiesa secina, ka SIA "/pers. C/" valdes priekšsēdētājs, ar tiesībām sabiedrību pārstāvēt atsevišķi ir atbildētājs. Līdz ar to secināms, ka galvenajam parādniekam ir zināms par neizpildītajām saistībām un ierosināto tiesvedību.

Tādējādi no minētajiem faktiem un likuma normām izriet nepārprotams secinājums, ka kreditors ir tiesīgs vērsties tikai pret galvinieku.

Tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi pamatparāda 6164,92 EUR esamību ar lietas materiāliem pievienotajiem dokumentiem - Naftas produktu pārdošanas līgumu piegādēm ar autotransportu (lietas 8. – 10. lapa), rēķiniem (lietas 12., 13. lapa), Galvojuma līgumu un atbildētājam nosūtīto pretenziju (lietas 15. – 17. lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1716. panta pirmās daļas noteikumiem līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Atbilstoši Civillikuma 1717. pantam līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai darījumu praksei.

No lietai pievienotā 2018. gada 3. maija Naftas produktu pārdošanas līguma piegādēm ar autotransportu 4.7. punkta (lietas 9. lapa) secināms, ka līdzēji vienojušies par līgumsodu, proti, no līguma izrietošo maksājumu kavējumu gadījumā aizņēmējs maksā aizdevējam līgumsodu 0,05% dienā no parāda summas.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. panta trešo daļu, līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Ņemot vērā, ka atbildētāja saistības pamatparāds ir 6164,92 EUR, tad 10% no 6164,92 = 616,49, kas kā līgumsods piedzenams no atbildētāja.

Pie minētajiem, konstatētajiem faktiem, tos apstiprinošiem apstākļiem un pārbaudītajiem rakstveida pierādījumiem to kopumā, tiesa atzīst, ka prasītājas prasība apmierināma daļēji un no atbildētāja prasītājas labā piedzenams pamatparāds 6164,92 EUR, līgumsods 616,49 EUR apmērā, kopā 6781,41 EUR.

Tiesa atzīst, ka prasītājas lūgums par tiesas izdevumu piedziņu apmierināms daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu: „Pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījum apmēram.".

Tā kā prasība apmierināta par 98,50 %, tad no atbildētāja prasītājas labā piedzenama valsts nodeva 502,40 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, un izsniegšanu 5,29 EUR, kopā 507,69 EUR.

Prasītājai saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta noteikumiem nosakāmas tiesības par laiku, sākot ar brīdi, kad notecējis termiņš sprieduma labprātīgai izpildei līdz sprieduma izpildei, saņemt likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās pamatsummas 6164,92 EUR, ievērojot Civillikuma 1763. panta 1. punkta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem atbildētājam nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas

**Rezolutīvā daļa**

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 41. panta pirmo daļu, otro daļu, 193., 195., 204.1pantu, tiesa

**nosprieda**

SIA /Nosaukums A/ prasību par parāda piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu prasītājai SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, pēc 2018. gada 3. maija Naftas produktu pārdošanas līguma piegādēm ar autotransportu un Galvojuma līgumu Nr. G-DS/18-122, pamatparādu 6164,92 EUR, līgumsodu 616,49 EUR un tiesas izdevumus – valsts nodevu 502,40 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 5,29 EUR, kopā piedzīt 7289,10 EUR (septiņi tūkstoši divsimt astoņdesmit deviņi *euro* un 10 centi), kas iemaksājami SIA "/pers. A/", AS /Nosaukums B/, norēķinu kontā Nr. /konta numurs/.

Noteikt prasītājai SIA "/pers. A/" tiesības sākot ar brīdi, kad notecējis termiņš sprieduma labprātīgai izpildei līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja - /pers. B/ likumiskos sešus procentus no simta gadā no piedzītā pamatparāda 6164,92 EUR, ievērojot Civillikuma 1763. panta 1. punkta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Noteikt /pers.B/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noraidīt prasītājas SIA "/pers. A/" prasību daļā par parāda atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā - 103,30 EUR apmērā piedziņu no atbildētāja.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesai 20 dienu laikā, iesniedzot apelācijas sūdzību Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnese L. Karlsone